

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 26. november 2003 (04.12)
(OR. en)**

15352/03

**ECOFIN 386
FIN 547
TRANS 322
ECO 253
ENER 327
RECH 236
SOC 503
TELECOM 164**

NOTE

fra: RÅDET (økonomi og finans)
til: Det Europæiske Råd

Vedr.: Endelig rapport om en europæisk indsats for vækst

Hermed følger til delegationerne den endelige rapport fra Økofin-Rådet til Det Europæiske Råd om en europæisk indsats for vækst som vedtaget den 25. november 2003.

Bilag

Endelig rapport fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd

På baggrund af den interimrapport, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i oktober, forelægger Rådet (økonomi og finans) hermed sin endelige rapport om det europæiske vækstinitiativ. Et centralt mål er at styrke den udvidede europæiske økonomis vækstpotentiale på lang sigt. Rådet mener, at vækstinitiativet vil yde et nyttigt bidrag til opfyldelsen af dette mål, der er en del af Lissabon-strategien, og henstiller derfor til Det Europæiske Råd, at det tilslutter sig indsatsen som skitseret nedenfor.

1. De strategiske rammer

Rådet anser vækstinitiativet for at være et vigtigt skridt i gennemførelsen af EU's reformdagsorden fra Lissabon, der går ud på at forbedre konkurrenceevnen og EU's vækstpotentiale gennem øgede investeringer i både fysisk og menneskelig kapital. Initiativet er en integrerende del af udmøntningen og opfølgningen af EU's fælles strategi, der bygger på holdbare offentlige finanser, økonomiske reformer, der tilstræber en højere beskæftigelsesfrekvens, og velfungerende kapital-, produkt- og arbejdsmarkeder. I tråd med de retningslinjer, som Det Europæiske Råd udstak i oktober, vil initiativet blive gennemført under overholdelse af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, de nuværende lofter for de finansielle overslag og det faste tilsagn med hensyn til sunde offentlige finanser inden for stabilitets- og vækstpagten.

2. *Udvælgelse af investeringer*

Initiativet omfatter såvel materielle som immaterielle investeringer på to hovedområder: infrastruktur inden for de transeuropæiske net, herunder transport, telekommunikation og energi, samt innovation og FoU.

For så vidt angår projekter inden for de transeuropæiske net opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen, EIB og de relevante rådssammensætninger til uden at foregribe de prioriteter, som er opstillet i Kommissionens forslag, at etablere et "quick-start-program", som indkredser en række projekter i et udvidet EU, baseret på gennemsigtige kriterier, idet der samtidig foretages en vurdering af i) projekternes betydning for gennemførelsen af det indre marked i et udvidet Europa, ii) deres økonomiske og finansielle levedygtighed, iii) deres indvirkning på væksten samt iv) løftestangeffekten i forhold til privat kapital.

Kommissionen har i samarbejde med EIB nu foreslået et quick-start-program bestående af projekter, der opfylder følgende kriterier: i) højt modenhedsniveau, ii) grænseoverskridende dimension, iii) indvirkning på vækst og innovation i det udvidede EU og iv) miljøfordele.

Alle berørte parter bør træffe de nødvendige ikke-finansielle foranstaltninger med henblik på at udforme quick-start-programmet og sikre dets reelle gennemførelse, således at EIB sammen med andre aktører kan iværksætte finansieringen af de indkredsede projekter under iagttagelse af bankens vedtægtsmæssige krav.

Det Europæiske Råd fremhævede i oktober vigtigheden af væsentligt at øge strømmen af finansielle midler til innovative virksomheder og iværksættere. For så vidt angår innovation, FoU og færdighedsrelaterede projekter understreger Rådet derfor vigtigheden af at udvælge projekter, der dels gør det lettere at oprette og udvikle innovative virksomheder og bidrager til fuldt ud at udnytte EU's FoU-indsats, dels støtter medlemsstaternes evne til at opfylde en moderne økonomis behov for menneskelig kapital, færdigheder og livslang læring, idet udvælgelsen skal ske på grundlag af projekternes økonomiske og finansielle levedygtighed samt deres evne til at mobilisere midler fra den private sektor. Rådet opfordrer EIB og EIF til især at lægge vægt på finansiering af innovative SMV'er, som arbejder i det teknologiske grænseområde, iværksættervirksomhed, højteknologifirmaer og mikrovirksomheder.

Hvad enten det drejer sig om transeuropæiske net eller om innovation og FoU finder Rådet, at de betingelser og kriterier for udvælgelse af mulige væksthæmende investeringer, der blev fastsat af Det Europæiske Råd, bør følges nøje. Investeringerne bør ikke træde i stedet for finansiering fra den private sektor, men bidrage til at få den private sektor til at investere kapital.

EIB og EIF opfordres til at overveje de indkredsede projekter og til fortsat strengt at basere vurderingen og udvælgelsen af projekter på sund bankforvaltning og praksis og procedurer i branchen, især projekternes økonomiske og finansielle levedygtighed, og begrænse sig til veldefinerede projekter med en reel europæisk dimension under hensyn til regional balance. EIB-Gruppens styrkelse af de transeuropæiske net, innovation og FoU-aktiviteter bør være på linje med dens hovedmål, som er at fremme økonomisk og social samhørighed. Udnyttelsen af midlerne afgøres af, om der er projekter til rådighed, der opfylder ovennævnte kriterier. EIB og EIF bør hjælpe dårligere stillede lande med at forberede levedygtige projekter.

3. *Specifikke træk ved initiativet*

Initiativet bygger på et nært samarbejde mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EIB om gennemførelsen af quick-start-programmet. Alle aktører skal yde deres, hvis initiativet skal lykkes. Rådet henstiller til Det Europæiske Råd, at det tilslutter sig følgende specifikke træk ved initiativet:

a) *EIB's bidrag*

Projekter inden for transeuropæiske net

- Øge EIB's støtte til finansieringen af transeuropæiske net gennem oprettelse af en foranstående lånefacilitet på op til 50 mia. EUR for perioden 2003-2010
- Forbedre rækken af finansielle instrumenter, der er til rådighed, for at lette den private sektors finansiering af transeuropæiske net:
 - a) langfristede EIB-lån med ekstra lang løbetid på op til 35 år (og passende afdragsfrie perioder),
 - b) EIB-garantier til investment grade-projekter i disses anlægfase,

Innovation og FoU

- Mobilisere 40 mia. EUR fra 2003 til 2010 inden for EIB's innovation 2010-initiativ (i2010i) (hvilket giver 50 mia. EUR fra 2000 til 2010);
- Udvikle nye finansieringsordninger inden for EIB for at støtte udviklingen af nye teknologier og deres indførelse på markedet, herunder grupperede lån til specifikke forskningsaktiviteter, teknologiplatforme, samt forenkede udlånsprocedurer for mellemstore firmaer ("Mid Caps"), længere løbetider, afdragsfrie perioder, som svarer til projekternes cash flow-karakteristika, og i særlige tilfælde de maksimalt tilladte EIB-lånebeløb til banebrydende forskning og innovation, herunder også den, der foretages af erhvervsvirksomheder;
- Øge EIF's tilvejebringelse af risikovillig kapital til innovative SMV'er ved frigørelse af yderligere 500 mio. EUR fra bankens driftsoverskud til venturekapitaltransaktioner og øge EIF's garanti- og rådgivningsaktiviteter.

Til dækning af begge initiativets hovedområder skal der afsættes yderligere 250 mio. EUR til bankens facilitet for struktureret finansiering til finansiering af nye projekter for op til 2,5 mia. EUR med det formål at tilvejebringe foranstående og efterstillede lån samt garantier, mezzaninfinansiering og kvasikapital.

Securitisering

Det Europæiske Råd har opfordret banken og Kommissionen til at udvikle instrumenter, der skal virke som en løftestang i forhold til privat kapital, navnlig gennem securitisering af eksisterende aktiver, og undersøge, hvilke aktiver der kan anvendes til sådanne formål. EIB foreslår for sit vedkommende at samarbejde med større europæiske institutioner om at øge strømmen af midler til passende infrastrukturprojekter. Disse institutioner søger at diversificere løbetids- (langsigtede investeringer) og risikoprofilerne for deres investeringsporteføljer, men større institutioners (private og statslige pensionsfonde og livsforsikringssekskabers) investeringer i infrastruktur hæmmes ofte af restriktiv lovgivning i medlemsstaterne. Banken er derfor rede til at etablere og forvalte specifikke medfinansieringsmekanismer - "securitiseringstrusts" - som vil give offentlige og private institutioner mulighed for sammen i offentlig-private partnerskaber at investere i investment grade-projekter finansieret af EIB, og som vil tiltrække yderligere privat finansiering gennem securitisering af infrastrukturaktiver.

Securitiseringstrusts vil være fleksible medfinansieringsstrukturer, gennem hvilke EIB vil kunne deltage i og/eller organisere og forvalte infrastruktursecuritiseringer. Der vil kunne oprettes separate securitiseringstrusts for hvert enkelt land og/eller hver enkelt sektor, alt efter hvad der er behov for. Der er i EIB's vedtægt fastsat begrænsninger for, hvilke aktivitetsområder banken kan dække (projekter, infrastrukturer). Rådet opfordrer banken til at udvikle sådanne securitiseringstrusts i samarbejde med de offentlige myndigheder og med finansielle institutioner i den offentlige og/eller den private sektor og til inden for rammerne af EIB's vedtægter og under iagttagelse af Eurostats regler at arbejde sammen med medlemsstaterne, når de søger at mobilisere midler ved at afsætte infrastrukturaktiver. Den endelige afgørelse med hensyn til udmøntningen af sådanne securitiseringstrusts bør træffes af EIB's styrende organer. Kommissionen understreger endvidere i sin rapport, at securitisering kan være et vigtigt middel til at øge de tilgængelige ressourcer på de finansielle markeder, og foreslår, at der anvendes en strategi svarende til den, EIB overvejer, for at bidrage til at udvikle markedet.

Finansielle rammer

Det er af allerstørste vigtighed, at EIB's AAA-rating beskyttes, ved at der anvendes en forsvarlig bankpraksis i forbindelse med udvælgelsen af projekter med en acceptabel kreditværdighed og en forsigtig akkumulering af udestående låneporteføljer.

For så vidt angår initiativets indvirkninger på bankens kapital mener EIB, at de udlånstal, der påtænkes som led i initiativet (50 mia. EUR til transeuropæiske net og yderligere 40 mia. EUR i forbindelse med "innovation 2010"-initiativet), er i overensstemmelse med bankens nuværende flerårige planlægning som fastsat ved afgørelsen fra 2002 om tidsplanen for kapitalforøgelse (ingen forøgelse før 2008). Ovennævnte beløb er ifølge banken også forenelige med målsætningen om at bevare bankens evne til selvfinansiering (forstået som indbetalt) af den næste kapitalforøgelse. Rådet mener, at begge beslutninger bør respekteres fuldt ud, dvs. ingen kapitalforøgelse før 2008 med undtagelse af følgerne af udvidelsen, og garanti for, at initiativet ikke indvirker på akkumuleringen af bankens reserver. I denne forbindelse vil den nødvendige langsigtede genopbygning af reserverne kunne lettes ved en fortsat afpasset, risikobestemt prisfastsættelse fra bankens side.

For en given kapital vil der dog blive skabt en del luft med den revision af vedtægterne, som banken har slået til lyd for i forbindelse med den foreslåede vedtægtsændring. Hvis denne revision gennemføres, skønner bankens ledelse, at der fremkommer op til 70 mia. EUR yderligere til udlån i tidsrummet mellem ratifikationen af vedtægtsændringen og 2008 uden at fremskynde den næste kapitalforøgelse, hvoraf en del vil kunne komme vækstinitiativet til gode.

b) EU's bidrag

Rådet noterer sig de EU-foranstaltninger, der er foreslået i Kommissionens rapport med henblik på at mindske de ikke-finansielle hindringer for gennemførelsen af projekterne. For så vidt angår de finansielle aspekter opfordres Kommissionen især til - under overholdelse af de nuværende finansielle overslag - at omlægge udgifterne, hvor det er hensigtsmæssigt, i retning af vækstskabende investeringer i fysisk og menneskelig kapital og viden. Kommissionen opfordres til at udnytte midtvejsrevisionen af strukturfondene til i videst muligt omfang at afsætte resultatreserven i 2004 til at fremme Lissabon-relaterede aktiviteter. Dette bør aftales i forvejen med medlemsstaterne. De eventuelle indvirkninger på EU's budget (gennem strukturfondene, budgetposten for de transeuropæiske net, sjette rammeprogram) bør ikke blive større end allerede eksisterende forpligtelser - og ikke foregribe forhandlingerne om de næste finansielle overslag. Rådet noterer sig, at Kommissionen har foreslået muligheden for en højere sats for medfinansiering fra Fællesskabets side for de transeuropæiske net, f.eks. i specifikke tilfælde, som er grænseoverskridende eller krydser naturlige barrierer.

Endvidere undersøger Kommissionen muligheden for at udvikle et særligt garantiinstrument for Fællesskabets gældsbetjening til dækning af visse risici efter anlægsfasen i forbindelse med TEN-transportprojekter. Formålet med en sådan garanti er at fremskynde undertegnelsen af finansielle pakker. Den bør fokusere på risici i forbindelse med svigtende trafik/manglende indtjening i den første periode efter projekternes anlægsfase. Garantien skal delvis dække manglende indtjening i forhold til et på forhånd aftalt break even-scenarion i løbet af den første periode efter projekternes anlægsfase. En del af risikoen i forbindelse med den samlede indtjening skal bæres af den private sektor. Kommissionen er ved at undersøge, om et sådant instrument er et brugbart redskab, der kan tilgodese markedsaktørernes behov, og om medlemsstaterne vil være villige til at dele risikoen ved at stille lignende garantier til rådighed.

Rådet opfordrer Kommissionen til forsigtigt at fortsætte med at undersøge denne mulighed, og eventuelt fremsætte et forslag. De eventuelle risici skal nøje kortlægges, så man kan styre forpligtelsen i forhold til EU's budget og indvirkningen på medlemsstaternes budgetter. Inden der indgås nogen forpligtelse, skal der findes en løsning på bl.a. følgende spørgsmål: i) instrumentets finansiering og opbygningen af midler, ii) passende risikodiversificering og budgetmæssige risici (anvendelse af Fællesskabets budget til dækning af tab, der overstiger en øremærket "likviditetsbeskyttelse" kan ikke udelukkes, medmindre de hensatte beløb dækker en betydelig del af garantieksponeringen¹), og iii) den administrative gennemførelse (hvem skal påtage sig at vurdere risikoen, eventuelle interessekonflikter, metoder til udvælgelse af projekter, etc.).

Rådet mener også, at metoderne for samarbejde mellem EIB's finansiering, strukturfondene, budgetposten for de transeuropæiske net og sjette rammeprogram bør strømlines og udbygges, så den kombinerede anvendelse af sådanne finansieringer forbedres, ved at der systematisk og tidligt udveksles oplysninger om alle forestående prioriterede projekter, og det tidligt undersøges, hvilke medfinansieringsmuligheder der er, og hvordan lån og gavebistand bedst kan kombineres. Samarbejdsaftaler mellem banken og de forskellige fællesskabsfonde kan være en hensigtsmæssig ramme for tilskyndelse til en mere harmoniseret strategi og derved lette medfinansiering.

c) *Nationale bidrag*

Medlemsstaterne opfordres til at handle hurtigt for at fjerne tekniske, lovgivningsmæssige og administrative hindringer for gennemførelsen af projekter inden for de transeuropæiske net, især af de grænseoverskridende strækninger. Initiativet forudsætter en delfinansiering af projekterne over de nationale budgetter. Den nøjagtige indvirkning afhænger i første omgang af de quick-start-projekter, der fastlægges af Det Europæiske Råd. Initiativet skal imidlertid koncentreres om optimal udnyttelse af de *eksisterende* offentlige ressourcer og den andel, som de private kapitalmarkeder kan påtage sig.

¹ I sammenligning med kontingensmekanismen i Fællesskabets garantistillelse for EIB's eksterne lån vil det ikke være muligt at vurdere risikoen på porteføljebasis, da der vil være for få projekter/lån. Forslagene vil sandsynligvis skulle vurderes hver for sig, og der vil skulle foretages separate hensættelser. De risici, der skal dækkes, vil være så store, at de overstiger, hvad kommercielle garantistillere er villige til at indestå for. En garanti skal være stor nok til, at man kan undgå en situation, hvor den midlertidige afhjælpning kun betyder en udsættelse af konkurs.

De offentlige udgifter til fysisk og menneskelig kapital i forbindelse med initiativet bør derfor hovedsagelig finansieres gennem en udgiftsomlægning og ikke ved en forøgelse af de samlede offentlige udgifter. Eventuelle øgede udgifter til fysisk og menneskelig kapital bør være i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten og dennes krav om en budgetstilling "tæt på balance eller i overskud". Der bør tages højde for de budgetmæssige indvirkninger af tilvejebringelsen af eventuelle lånegarantier og hermed forbundne eventualforpligtelser, der vil skulle indfries.

Med henblik på evalueringen af indvirkningen på de nationale budgetter vil det være vigtigt at vide præcist, om et projekt, der gennemføres i et offentligt-privat partnerskab, indgår i de nationale regnskaber eller ej. En taskforce nedsat af Eurostat har undersøgt den regnskabsmæssige behandling af ordninger med offentlig-private partnerskaber og er ved at opstille retningslinjer inden for rammerne af ENS 95-håndbogen om underskud og gæld vedrørende vurdering af risikodeling mellem den private og den offentlige sektor med henblik på at sikre gennemsigtigheden, herunder opførelsen af offentlige garantier i de nationale regnskaber og behandlingen af securitiseringsordninger. Hovedprincipperne i den foreslåede strategi er anført i bilaget. Rådet tager disse principper til efterretning og opfordrer Eurostat til hurtigt at afslutte arbejdet med retningslinjerne, så alle aktører i det finansielle Fællesskab kan få gavn af en forudsigelig ramme.

Det Europæiske Råd har allerede opfordret medlemsstaterne til at aflægge rapport til Det Europæiske Råd i foråret 2004 om initiativer under forberedelse eller gennemførelse på nationalt plan for at øge væksten og vækstpotentialet, som vil kunne fremme initiativets positive indvirkning. En række medlemsstater har allerede truffet foranstaltninger, der skal understøtte initiativet.

I fortsættelse af denne opfordring anmodes Kommissionen via Rådet (økonomi og finans) om at aflægge rapport til Det Europæiske Råd i foråret 2004 om, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at forbedre de offentlige udgifters kvalitet.

d) Den private sektors deltagelse

Mobiliseringen af private ressourcer til at finansiere udvalgte projekter er hjørnestenen i initiativet. Den private sektors inddragelse i projekter er direkte forbundet med udsigten til en passende indtægtsstrøm og en acceptabel og hensigtsmæssig risikodeling. Både den private og den offentlige sektor bør være ansvarlige for de risici, som de er bedst placeret til at forvalte. Løftestangeffekten kan ikke vurderes på forhånd, men afhænger af hvert enkelt projekts karakteristika.

De ikke-finansielle rammebetingelser for offentlig-private partnerskaber og for projekter inden for de transeuropæiske net samt innovation og FoU bør forbedres hurtigst muligt. Rådet noterer sig, at Kommissionen agter at skitsere nogle forslag inden juni 2004 i en grøn bog om de lovgivningsmæssige aspekter af offentlig-private partnerskaber. Rådet opfordrer indtrængende Kommissionen til i denne grøn bog at fokusere på foranstaltninger til forbedring af den strukturelle og lovgivningsmæssige ramme om inddragelsen af den private sektors kapital i offentlig-private partnerskaber og i projekter inden for de transeuropæiske net samt innovation og FoU, og til at følge grønbogen op med relevante lovgivningsforslag inden udgangen af 2004.

For at sikre finansiering fra den private sektor til dette initiativ opfordrer Rådet Kommissionen til i samarbejde med International Accounting Standards Board (IASB) at undersøge de særlige finansielle aspekter i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af infrastrukturprojekter, der først genererer indtægter på et sent tidspunkt.

e) Evaluering

Rådet opfordrer Kommissionen og banken til senest i 2007 at fremlægge en midtvejsevalueringsrapport om initiativet på grundlag af Lissabon-strategien og ud fra følgende kriterier: i) indvirkninger på væksten, ii) indvirkning på det indre marked og samhørigheden i det udvidede EU, iii) mobilisering af kapital fra den private sektor, iv) fremskyndet gennemførelse af projekter inden for de transeuropæiske net samt innovation og FoU, v) fremskridt med hensyn til at formindske de lovgivningsmæssige hindringer.

4. Henstillinger til Det Europæiske Råd

Rådet (økonomi og finans) opfordrer

- **Det Europæiske Råd til at tilslutte sig det europæiske vækstinitiativ under fuld overholdelse af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, stabilitets- og vækstpagten, de finansielle overslag og de vedtagne rammer for EIB's kapital (ingen forøgelse før 2008 og selvfinansiering af senere kapitalforøgelser);**
- **medlemsstaterne og Kommissionen til at handle hurtigt for at fjerne tekniske, lovgivningsmæssige og administrative hindringer for gennemførelsen af offentlig-private partnerskaber og projekter inden for de transeuropæiske net samt innovation og FoU og til at forbedre de ikke-finansielle rammebetingelser for sådanne projekter;**

- de relevante aktører til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af det quick-start-program, der skal vedtages af Det Europæiske Råd, således at EIB og andre relevante aktører kan tilvejebringe den rette finansiering under hensyn til projekternes økonomiske og finansielle levedygtighed;
- EIB til at etablere finansielle instrumenter, der skal virke som en løftestang i forhold til privat kapital, til at udvikle securitiseringstrusts og til inden for rammerne af bankens vedtægter at arbejde sammen med medlemsstaterne, når de søger at mobilisere midler ved at afsætte infrastrukturaktiver;
- Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne forsigtigt at fortsætte med at undersøge muligheden for at udvikle et særligt fællesskabsgarantiinstrument for visse risici efter anlægsfasen i forbindelse med transeuropæiske transportprojekter;
- de relevante regnskabsorganer til at udarbejde klare og endelige finansielle retningslinjer, inden for hvilke sådanne projekter kan iværksættes;
- Kommissionen og banken til at foretage en midtvejsevaluering af initiativet inden udgangen af 2007.

Bilag

Den statistiske behandling af offentlig-private partnerskaber (PPP)

I februar 2003 oprettede Kommissionen en taskforce i samarbejde med eksperter fra medlemsstaternes nationale statistikmyndigheder (NSI), de tiltrædende lande, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at få klarlagt den statistiske behandling og udvikle de nødvendige tekniske retningslinjer, uafhængigt af de retlige bestemmelser vedrørende ejerskabet i forbindelse med PPP. Taskforcen har for nylig afsluttet sit arbejde, og der ser ud til at være enighed om adskillige centrale principper:

- der bør skelnes mellem to typer PPP'er: PPP'er, hvor kontrahenten har direkte indtægter fra brugerne af aktivet (f.eks. bompenge fra en vej), og PPP'er, hvor kontrahenten opkræver penge fra det offentlige. I forbindelse med førstnævnte partnerskab betragtes aktivet fuldt ud som kontrahentens ejendom. I forbindelse med sidstnævnte tilskrives ejerskabet den part, der er mest udsat for risici, og som har de fleste gevinster ved ejerskabet af aktivet i den pågældende periode.
- PPP-aktiver bør ikke klassificeres som offentlige, når den ikke-offentlige partner under alle omstændigheder bærer anlægsrisikoen samt en af følgende to risici: i) tilgængelighedsrisikoen (afhængigt af partnerens resultater) og /eller ii) efterspørgselsrisikoen (afhængigt af adfærden hos slutbrugere af aktiverne). Andre aspekter, der bør tages i betragtning, omfatter: konsekvenserne i tilfælde af, at visse garantier skal indfries af det offentlige, klassificeringen af den projektansvarlige enhed med hensyn til selvstændig beslutningstagning i forhold til det offentlige og den endelige fordeling af aktiverne i visse specifikke tilfælde.
- hvis PPP-aktiverne betragtes som offentlige, vil kapitaludgifter (til nye aktiver eller omfattende nyindretning) blive opført som offentlige udgifter, og dette vil have en negativ indvirkning på statens overskud/underskud. Til gengæld indgår det offentlige en ny gældsforpligtelse samtidig med disse udgifter.

- Hvis PPP-aktiverne ikke betragtes som offentlige, vil kapitaludgifter ikke have nogen indvirkning på hverken statens overskud/underskud eller den offentlige gæld. Når offentlige partnere regelmæssigt køber tjenester hos en privat partner, betragtes sådanne køb som offentlige udgifter i hele kontraktens løbetid.

Taskforcen fremlægger sin endelige rapport med henblik på en rådgivende udtalelse på det næste møde i Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik i januar 2004. Den endelige beslutning træffes senere i god tid før offentliggørelsen af statsunderskuddet og -gælden den 1. marts 2004.
